

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσεται υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ'ΕΝ ΕΤΟΣ
 Ήσωτερικού δραχ. 7.— Ήξωτερικού φρ. χρ. 8
 Αι συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
 και εἶνε προκληρωταί δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ήν'Ελλάδι λεπ. 15.— Ήν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
 Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ 11 Β, παρὰ τὰ Χανταία

Περίοδος Β' — Τόμ. 10^ο

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1903

Ἔτος 25^ο — Ἀριθ. 24

ΑΙΜΙΛΙΑ ΧΩΒ

[ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΟΤΟΡΗΜΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

« Δὲν ἠθέλησα ν' ἀκούσω περισσότερα ἄλλὰ μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἦκουα δι-
 αρχῶς τὰ λόγια ποῦ εἶπε τῆς Δώρας :
 « Σὲ ἀγαπῶ περισσότερο παρὰ ὅλα αὐτὰ
 τὰ κορίτσια. » — Ἀποῦ ἦτο ἔτσι, διατί νά
 μοῦ κάμη ἄλλους ἐκείνους τοὺς ἔρκους
 περὶ τῆς φιλίας τῆς ; Διατί νά μου εἶπῃ
 τῶσες φορές ὅτι ἐγὼ ἦμουν ἡ ἐκλεκτὴ
 φιλη τῆς ; Κρίμα, ποῦ τὴν ἀγα-
 ποῦσα ἐγὼ τὸσον πολὺ.

« Ὁ Κάρλος ἤρχετο κατόπι
 μου.

« — Θάρρος, μίς Αἰμιλία, μοῦ
 ἔλεγεν εἰς τὸ αὐτί.

« — Δὲν μπορῶ ! Θέλω νά φύ-
 γω ἀπ' ἐδῶ ! Ἐπανελάμβανα ἐγὼ
 σὰν παιδάκι.

« — Γιὰ νά σᾶς γνωρίσουν, αἱ ;
 Καὶ νά γίνετε ὁ περιγελῶς ἄλλου
 αὐτοῦ τοῦ κόσμου ;

« — Τόσο τὸ χειρότερο, θέλω
 νά φύγω !

« — Μείνετε ἡσυχῇ μία στιγ-
 μὴν ἀκόμα : σᾶς κοιτάζουν. Ἔτσι !
 τώρα, φύγετε κρυφὰ ἀπὸ τὴν κου-
 ζίνα. . . Νά με περιμένετε στὴν
 πόρτα : θά σας φέρω τὸ καπέλλο
 σας καὶ τὸ ταμπάρο σας, καὶ θά
 σας συνοδεύσω ἕως τῆς μίς Ξένης.
 ἀποῦ πρόκειται νά κοιμηθῆτε ἐκεῖ
 ἀπόψε. Νά τὴν εἰδοποιήσω πῶς
 φύγετε ;

« — Ὅχι, ὄχι, προτιμῶ νά πά-
 γω μόνη μεν' νὰ πῆς μόνον τῆς
 Βιργινίας πῶς ἔφυγα διότι ἐφοβή-
 θηκα μήπως με καταλάβουν πῶς
 εἶμαι. Οὔτε λέξιν ἀπὸ ὅσα ἠκού-
 σαμεν, ἐνῆσες ;

« — Μείνατε ἡσυχῇ, μίς Αἰ-
 μιλία, θά κάμω ὅ, τι πρέπει, ἔχε-
 τε πεποῖθησιν εἰς ἐμέ.

« Ναι, ἠμπορῶ νά ἔχω πεποι-
 ῖθσιν εἰς τὸν Κάρλον, εἶνε ἀλη-
 θινὸς φίλος, μοῦ τὸ ἀπέδειξε δι'

αὐτό, τοῦ εἶμαι πολὺ εὐγνώμων ! Τὸ
 πιστεύετε ; ἔδειξε τόση λεπτότητα ὥστε
 μοῦ ὠμίλησε εἰς ὄλον τὸν δρόμον διὰ
 πράγματα ἀδιαφορα, χωρὶς καν νά προ-
 φέρῃ τὸ ὄνομα τῆς Χαράς ! Ἄν το ἐ-
 πρόφερε, μοῦ φαίνεται ὅτι θά μ' ἐπιαναν
 τὰ κλάματα ! . . .

« Ἐπέρασα πολὺ θλιθερὰ τὴν βραδυὰ
 μου τὸ πρωταπριλιάτικο ἄσπεϊτό μου εἶχεν
 ἐπιτύχη θαυμάσια, καὶ κανεὶς δὲν θά το
 ἀνεκάλυπτε, ἂν δὲν ἐξέφευγε τῆς Ξένης
 κάτι νά εἶπῃ ἀπὸ τὴν συνειθισμένην
 ἀφηρημάδα τῆς. Καὶ ὁμως ! τί δὲν θά ἐδι-

δα, διὰ νά μὴν ἐπιτύχη τόσον τέλεια ! . . .

« Μοῦ ἔμνε νά συνεχίσω τὸ δευτέρον
 αὐτί : ὁ δὲν εἶχα πλέον ὄρεξιν γιὰ παι-
 γνίδια, καὶ, ἂν δὲν ἐφοβοῦμην μήπως
 ξυπνήσω τὴν Εὐρυδίκτην, μοῦ φαίνεται
 ὅτι θά τὴν ἐπήγαυκα πάλιν εἰς τὸ κρεβ-
 βάτι τῆς Ξένης. Τὸ κακόμωρο τὸ ἀγ-
 γελουδί ποῦ μᾶς ἔσωσε ! . . .

« — Ἄς πέσωμε νά κοιμηθοῦμε γρή-
 γορα, εἶπεν ἡ Ξένη μόλις ἐπέστρεψε.

« Τὴν στιγμὴν ποῦ μοῦ ἔστρεψε τὰ
 πόδια, ἤνθα τὴν εὐκαιρίαν νά ἐβῶ, νά
 πάρω τέσσαρα-τέσσαρα τὰ σκαλοπάτια

καὶ νά τρυπῶσω εἰς τὸ
 δωμάτιον τῆς Νάνσης .
 Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν
 τῆς, ὅταν δὲν με εἶδε πλέον
 εἰς τὸ ἰδικόν της δωμάτιον
 καὶ ὅταν ἤδρεν ἓνα μαξι-
 λάρει εἰς τὴν θέσιν τῆς
 Εὐρυδίκτης. Ἄν καὶ αἰω-
 νίως ἀεροβατῆ, δὲν ἐχρετά-
 σθη πολὺ διὰ ν' ἀνακα-
 λύψῃ ποῦ ἦμεθα κρυμμέ-
 νες, καὶ μᾶς ἤλθεν ἐκεῖ ξε-
 καρδιασμένη στὰ γέλια.
 Ἄρχισα νά γελοῦ κ' ἐγὼ,
 μ' ὄλην τὴν λύπην μου,
 καὶ ὅσον ἐγελοῦσαμεν, τό-
 σον δὲν ἠμπορούσαμε νά
 κρατηθοῦμε, διότι καὶ αἱ
 δύο μας εἶχαμεν ἄνω κάτω
 τὸ νεῦρά μας. Ἐπὶ τέλους
 ἡ Ξένη ἐλαγάνισσε καὶ
 λίγο ἔλειψε νά μείνῃ ἀναι-
 σθητῆ εἶχαμε βγάλη τὰ
 φορέματά μας καὶ ἦμεθα
 εἰς τὸ κρεβάτι μας. Ἐ-
 σηκώθηκα γρήγορα- γρή-
 γορα καὶ ἔτρεξα νά πάρω
 ἀπὸ τὸν νιπτήρα ἓνα μπα-
 τιλλάκι με κολώνιον, καὶ
 τὴν ἐβάζα νά ρουφήξῃ με
 τὴν μύτην. Δὲν χατώρ-
 θονεν οὔτε τὴν ἀναπνοὴν
 τῆς νά παρῇ τὰ χέριχ
 τῆς ἦσαν τόσον κρύα καὶ
 τὸ πρόσωπό της τόσον κόκ-
 κινον ὥστε ἐσχέθησιν οὐδα-

« Καὶ αἱ φλόγες ἀνεπτόθησαν ἀπὸ κοντοῦ ! . . . (Σελ. 186. στ. γ'.)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Επειδή άκουσε να γίνεται λόγος για νερό, ο Μπέμπης άνακαλύπτει πως πεινά. Η ναυαρχίνα Κική του λέγει αν' άποταθή εις τον φροντιστήν».

Ο Παυλης έρωτά τον κύριον Μπέμπην τί θέλει. Ο Μπέμπης δέν ήθελε τίποτε άλλο παρά την τσοκολάτα του

Του επιβάλλει σιγήν.

που δέν την ήπικε διότι έφυγαν παραπολύ πρωί.

Ο Παυλης του προσφέρει ένα μήλο και ψωμί.

Μά, δέν είνε ζεστό! λέγει ο Μπέμπης, και κτεθάζει τὰ μούτρα.

Ο Παυλης προτίνει τότε να ζυγώσουν τη φρεγάδα στη στεργιά εκεί εύκολα θα τα καταφέρη να ψήση το μήλο. Η ναυαρχίνα όμως άρνείται, διότι μπορεί, λέει, να πένουν στα χέρια των άγγλων.

Νά τους κι' όλας, οι άγγριοι! φωνάζει ο πλοίαρχος Γιαννάκης, και δείχνει μισή δωδεκάδα ίθαγενών, οι όποιοι μισογύδοι έλούζοντο εις τὰ κύματα του Όκεανού.

Άγγριοι! άγγριοι! άπαντά ο Μπέμπης, τί πράγματα είνε οι Άγγριοι;

Είνε άνθρωποι που τρώνε καμιά φορά ανθρώπινα κρέας, λέγει η Κική.

Είνε λοιπόν δράκκοι! φωνάζει ο Μπέμπης, εγώ φοβάμαι!

Και αρχίζει τὰ κλάμματα.

Ο Παυλης θέλει να τον παρηγορήση και του λέγει πως αυτοί οι άγγριοι είνε άπλούστατα ο Μιμίκος, ο γυιός του σιδερά ο Τασούλης, ο άνηψιός,

του κωνηλιανόφτη ο Κλαφιάρης, ο γυιός του τσαγκάρη. Άλλά ο πλοίαρχος Γιαννάκης του επιβάλλει σιγήν.

Και συγχρόνως, με μια δυνατή κουπιά, άπομακρύνεται από τας άκτάς της Άφρικής, όπως ονομάζει τó μέρος εκείνο.

Μόλις άκουσεν ότι εύρίσκονται εις την Άφρικήν, η ναυαρχίνα θγάζει τó καπελλάκι της.

Παναγιά μου! τί ζέστη που κάνει! λέγει.

Ως τόσο, άποφασίζουν να φάνε τὰ μήλα ώμά. Εις την Άφρικήν είνε καλό να δροσίζεται κανείς. Και έπειτα, πρέπει να φυλάζουν τὰ λουκάνικα διὰ τó γεύμα.

Ο Παυλης κάμνει διανομήν συσσώτιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

Ενώ τρώνουν, ο καιρός συννεφιάζει και χαλνιά.

Αρχίζουν να πέφτουν μεγάλες χλιαρές ψιχάλες ή θύελλα έτοιμάζεται να έλθη.

Είμαστε σε επικίνδυνα μέρη, λέγει ο πλοίαρχος Γιαννάκης. Έχουν γίνη πολλά ναύαγια εδώ πέρα! Πρέπει να έχουμε τέσσερα τὰ μάτια μας. Βλέπετε εκείνο τó ακρωτήριο που προχωρεί εις τó πέλαγος; προσθέτει,

Εις τον Ίνδικόν Όκεανόν!

και δείχνει μίαν άκρούσαν γης, καμιά άεκατοστή όργυές μακρούα.

Εκεί, λέγει ο Παυλης, είνε η άκρη του λειβαδιού του μπάριμπα — Ρεμπελιού.

Του λειβαδιού!!! φωνάζει ο πλοίαρχος άγγριοκυτάζων τον Παυλην εκεί είνε τó ακρωτήριο της Καλής Ήλπίδος, εις την άκραν της Άφρικής,

τό ακρωτήριο των Τρικυμιών, και σε λίγο μπαίνουμε εις τον Ίνδικόν Όκεανόν.

Εις τον Ίνδικόν Όκεανόν! λέγει η ναυαρχίνα. Άχ τί ώραία που είνε όταν ταξιδεύη κανείς.

Μά βρέχει, λέγει ο Μπέμπης. Εγώ έγινα μούσκεμμα!

Η ναυαρχίνα άνοίγει την όμβρέλλα της να προφυλάξη τον Μπέμπην. Έρωτούν τον Παυλην, αν έφρόντισε να πάρη μαζί του σκηνή.

Έξέχασα! λέγει ο Παυλης, και είχαμεν ένα σωρό στο περιβόλι τó σκονι που δένουμε τον γαϊδάρο μας, τó σκονι που άπλόνομε τὰ ρούχα...

Καλέ, τί άνόητος που είνε! Η δεσποινίς Κική του εξήγηε ότι δέν πρόκειται ούτε διὰ τó σκονι του γαϊδαρου, ούτε διὰ τó σκονι της μπουγαδας, αλλά διὰ την σκηνήν που είνε από καραβόπανα και την άπλόνουν διὰ να μὴν βρέχωνται.

Α! ναι, λέγει ο Παυλης, δέν έχω τίτοιο πράμμα, αν όμως θέλετε, μπορούμε να βγούμε στη στεργιά και να χωθούμε άποκάτω σ' ένα δένδρο.

Η ναυαρχίνα φωνάζει πως αυτό είνε πολύ κακή ιδέα, διότι είνε κίνδυνος να καταφύγη κανείς κάτω από τὰ δένδρα, όταν πέφτουν κεραυνοί, βροντές και άστραπές.

Μά, δέν άκούεται τίποτα! λέγει ο Παυλης.

Ο Γιαννάκης σηκώνει τους ώμους του. Πάντοτε άστράφτει και βροντά εις τó ακρωτήριο των Τρικυμιών. Καλέ, γίνεται τρικυμία χωρίς βροντές;

Ο Παυλης τεντώνει τó αυτιά του, αλλά δέν άκούει τίποτε.

Δέν υπάρχει άμφιβολία, είνε κουφός! λέγει καταθυμωμένος ο πλοίαρχος.

(Έπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ' (Συνέχεια)

Και έδειξε με τó χέρι τας διαστάσεις ενός σάκκου, ο όποιος θά ήμπορούσε να χωρέση τουλάχιστον 40 έως 50 λίτρας χρυσού, δηλαδή περίπου 80,000 φράγκων.

Οι Άμερικανοί έκλεισαν τó μάτι ο ένας προς τον άλλον.

Ποιός τον έδωκε τον σάκκον στο χαμάλη; ήρώτησαν.

Εγώ, είνε ο Άνδρίκος. Και που μένει αυτός ο άνθρωπος;

Στη γωνιά της προκυμίας, κοντά στα καινούργια στίτια.

Μπορείς να μάς έδηγήσης; Μάλιστα, κύριε.

Άκουσε, παιδί μου, εσύ φαίνεσαι πως είσαι έξυπνος: αν θέλεις να κερδίσης 500 δολλάρια, πήγαινε μας σ' αυτόν τον άνθρωπο, και να του πής πως είμαστε φίλοι αυτού εδώ, και να μας δώση τó σάκκο.

Μάλιστα, κύριε. Μονάχα, έπρόσθεσεν ο άλλος, κούταξε καλά! Αν μας προδώσης, σου μπήγω τó μαχαίρι μου μέσα στην κοιλιά σου!

Σώπα, άνόητε, εφίθρισεν ο πρώτος, έπρεπε να τον επιτηρούμε χωρίς να είπομε τίποτα και να μὴν τον τρομάξουμε άδικα.

Ο άγθοφόρος, εις τον όποιον ο Άνδρίκος ώδηγούσε τους τρεις άνδρας, δέν ήτο κανένας άλλος παρά ο Νορξέκ. Αν και κατακουρασμένος ο μικρός, έτριχεν όμως όσον γοργότερα ήμπορούσε, διότι έφοβείτο μήπως δέν εύρη τον γούτην εις την θέσιν του.

Επί τέλους έφθασαν εις την γωνίαν όπου συνήθως εστέκετο ο μπάριμπα-Ευδάτος.

Λοιπόν; ήρώτησεν ο ένας από τους Άμερικανούς.

Εδώ είνε, άπήνησεν ο Άνδρίκος κυτάζων όλόγυρα ν' ανακαλύψη τον φίλον του.

Και ο άνθρωπος που έπήρε τó σάκκο;

Νά τος!

Ο Άνδρίκος την στιγμήν εκείνην είχεν ιδη πραγματικώς τον Νορξέκ, ο όποιος, αφού έτελείωσε την έργασίαν του, έπήγαγεν άλαμπρατέτα μ' ένα συναδέλφον του, έναν Άγγλον ναύτην, δίπλα εις τον όποιον, μ' όλην την εύρωσίαν του, έφαίνετο άδύνατος σαν τσίρρος.

Πάμε λοιπόν να του ζητήσης τó σάκκο, είνε ο Άμερικανός, και μὴν ξεχάης τί σου είπα: αν μας προδώσης, σε πνίγω.

Έβαλε τó χέρι του επάνω εις τον λαιμόν του μικρού σαν να ήθελε να τον θωπεύση τάχα, και διηυδύθη μαζί του προς τους δύο ναυτικούς.

Τι θέλεις, παιδί μου; ήρώτησεν ο Νορξέκ μόλις άνεγνώρισεν τον Άνδρίκον.

Ερχάμαστε να μας παραδώσης τó σάκκο με τó χρυσάφι που σου έδωσε να φυλάξης τó πρωί ο φίλος μου, είνε ο κλέπτης δαικνύων τον Λετουρέ.

Τό σάκκο με τó χρυσάφι! είνε εκθαμβος ο Νορξέκ, τί θά πη αυτό; Αυτό θά πη, άνέκραξεν ο Άνδρ-

κος, ότι αυτοί οι δύο θέλουν να κλέψουν αυτόν τον άνθρωπο!

Πώς; παληόπαιδο! άνέκραξεν ο Άμερικανός και κατέφερε του παιδιού μια γροθιά ή όποία θά το έσκόνονε, αν ο Άγγλος δέν άπέκρουε τó κτύπημα επιτηδείατα, σαν πυγμάχος πρώτης τάξεως.

Βλέποντες ότι τὰ πράγματα έπήγαγαν άσχημα, οι κλέπται ήθέλησαν να φύγουν: αλλά είχαν να κάμουν με δυνατούς και άποφασισμένους παληκαράδες, οι όποιοι τους άρπαζαν από τον λαιμόν.

Ο Νορξέκ παρ' όλιγον να λάβη εν κτύπημα με τó μπ ό τ - ν ά τ φ (μεγάλο μαχαίρι της τσέπης) του ενός Άμερικανού, αλλά τó άπέκρουσε επιδειξιώτατα.

Ο άλλος κλέπτης, διὰ να ενδιχηθή, έπυροβόλησε με τó ρεβόλβερ του τον Άνδρίκον, αλλά δέν του έκάμε τίποτε, διότι η σφαίρα έπέρασε σύριζα με τον ώμον του μικρού.

Άκούσαντες τον πυροβολισμόν, πολλοί άνθρωποι έπλησίασαν τρέχοντες. Ο Νορξέκ και ο σύντροφός του, οι όποιοι εν τώ μεταξύ είχαν δέση τους αιχμαλώτους με τὰ σχοινία σαν σαλταισιάτα, έδιηγήθησαν τί είχε συμβή.

Φαίνεται, ότι οι δύο Άμερικανοί δέν ήσαν πρωτόπειροι εις τó εντιμον επάγγελμά των, διότι άνεγνώρισθησαν ότι και προητέρω είχεν καταδικασθή και δραπετεύση από την φυλακήν.

Την εποχήν εκείνην δέν υπήρχεν εις την Καλιφορνίαν άστυνομία κανονικώς διοργανωμένη, και οι κάτοικοι του Άγίου Φραγκίσκου έφρόντιζαν μόνοι των διὰ την τάξιν και την ασφάλειαν της πόλεως των. Έπιασαν λοιπόν τους δύο ενόχους και τους έξανάβαλαν στο φρέσκο.

Περιττόν να είπωμεν ποσα συγχαρητήρια έλαβεν ο Άνδρίκος δι' την άνδρείαν και την έξυπνάδα του. Ο Νορξέκ δέν έκρατείτο από την χαράν του ενόσω τὰ ήκουε.

Όσον διὰ τον Λετουρέ, τον όποιον έπότισαν με άμμωνίαν και έτσι τον έξεμέθυσαν, δέν είχε τελειωμόν με τὰ εύχαριστήριά του προς τó ναυτόπουλο, εις τó όποιον έχρυσωτούσε την ζωήν του και την περιουσίαν του.

Σωφρονισθείς από τó επεισόδιον εκείνο, άπεράσισε να επιστρέψη άμέσως εις την πατρίδα του. Άλλά προητέρω ήθέλησε ν' ανταμείψη πλουσιοπαρόχος τον σωτήρα του: του άρισεν έξ χιλιάδας φράγκα σωστά.

Μά δέν το συλλογίζεσθε, άπαντούσαν εις όσους του έλεγαν ότι ήσαν παραπολλά, πως αν αυτός ο μικρός ήτον λιγώτερο γενναίος και τίμιος, θα μ' άφινε να με σφάξουν εκείνοι οι δύο κακούργοι; Κατόπιν θά έκρατούσε τες 12 ή 15 χιλιάδες που έκαμνε ή χρυσόκοχη που του έδωσε να φυλάξη, και κανένας δέν θά του τες ζητούσε. Του χρωστώ δέν θά του τες ζητούσε. Του χρωστώ επί τέλους την ζωήν, και τó σκαρί μου άξίζει άκόμα 6,000 φράγκα, για μένα τουλάχιστον.

Ο καίμενος ο Άνδρίκος παρ' όλιγον να τρελαθή από την χαράν του, όταν έμαθε τó άνελπιστον κέρδος του.

Θ' αγοράσω ένα σπίτι για τή μάνα μου, άνέκραξε, και μεταξωτά φουστάνια για τες αδελφές μου και τή Μαρούσα.

Εν τώ μεταξύ, είνε ο κ. Βιλλιέρ, θέλεις να στείλεις άμέσως τί-

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Νά ένας χρυσούχρος της Καλιφορνίας... Που είνε ο σύντροφός σου;

ποτε χρήματα εις την οικογένειάν σου; — Ω, ναι! κύριε, όλα!

Όχι, πρέπει να φυλάξης κάτι για ν' αγοράσης άλλη πακοτίλλια. Στείλε 2,000 φράγκα.

Τον ώδήγησεν εις ένα τράπεζήν, ο όποιος του ενεείρισε μίαν έπιταγήν 2,000 φράγκων πληρωτέων εις Χάβρην. Ο Άνδρίκος την έστειλε προς την μητέρα του με ένα μεγάλο γράμμα, και έφυγαν, έπιταγή και γράμμα, μέσα εις τον ταχυδρομικόν σάκκον ενός πλοίου που έκαμνε πανία διὰ τó Βορδω.

Την έπισόψαν, ο κ. Βιλλιέρ εκάλεσε τον Άνδρίκον εις τó πρόγευμα, και έπειδή, πριν αναχωρήσουν από τον Άγιο Φραγκίσκον, έπιθυμούσε να ιδη λίγο τὰ περιχώρα, ένοίκιασε τρία άλογα και έξεκίνησε δια την εκδρομήν εκείνην με τó ναυτόπουλο και με τον Φλατάκ.

Οι περιπετηταί μας είχεν φθάση εις άπόστασιν τεσσάρων περίπου λευγών από την πόλιν, και ήσαν έτοιμοί να στρέψουν όπισω, όταν ήκουσαν έξαφνα μίαν θρηνώδη φωνήν που έβγαίνεν από τó γειτο-

Λίγαίον με τὸν Στάγλεῦ καὶ Ἐρθιμοῦ — ὁ Φιλελεύθερος Κρης με τὴν Θερινὴν Βροχὴν — ὁ Ἰππότης τοῦ Μεσαιωνοῦ με τὸν Βασιλέα τῶν Ναυτῶν, Ναυτοπούλα τῆς Ἀρδρου, Σπίθαυ-Τίναυ καὶ Ἀποστᾶσαν Ἐλπίδα — ἡ Ἀρωαῖδα Ψυχὴ με τὸν Πρίγκιπα τῶν Ἀθηνῶν, Ἰππότην τοῦ Μεσαιωνοῦ, Ταερίφανόν Ἰαπέα, Δάκρυ τῆς Δυστυχίας καὶ Διαχοτικὴν Καρδίαν — ὁ Μεγιστεύς με τὸν Ραχοσυλλέκτην τῶν Παρισίων, Ἀριστέα, Ρίο-ντε-λά-Πλάτα Μελιχράν Ἀχτίνα καὶ Δεσμομένην Πελερίαν — τὸ Ὀνειροφθόρον Νικητὸς με τὴν Αἰσθητικὴν Παιδίαν, Λευκὸν Κρίνον, Ἀργυροφθόρον Φωγῆν, Πολύχρωμον Χρυσολίδα καὶ Κωπηλάτιδα Ἐθόνον — τὸ Δάκρυ τῆς Δυστυχίας με τὸ Κόκκινο Καπελάκι καὶ Ἰδαϊκὴν Γλυκότητα.

Τῶν καθυστεροῦντων τετράδια δὲν δημοσιεύονται νῦν προσάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, ἀν δὲν ἀγαποῦσάντων ἀρᾶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ὑπελθόμενα

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ Διαπλάσις πρὸς τοὺς φίλους της : Ἰππότην τῶν Ποιτικῶν, Στρατευμένην Σινοπίδα (ὁ κ. Π. σου γράφει ἰδιαιτέρως) Πικραμένην Καρδοῦλαν (δὸν τὸν χειμῶνα τὸν πέρασε ἀρωαση ; κ' ἐγὼ δὲν ἤξευρα τίποτε) ἴωρα βέλεια εἶσαι ἐνετέως καλὰ ὁ κ. Φαίδων ἐγνωρίσε καὶ τὸν νεώτερον ἀδελφόν σου, με τὸν ὅποιον εἶπαν πολλὰ θ' ἀστέ) Διογενίδα Πηγήν, τᾶποτε-λέσματα τῶν Διαγωνισμῶν ἐνημηματο: θὰ δημοσιεύω συντόμως ἄργότερα θὰ προκηρύξω καὶ Διαγωνισμὸν μεταφραστικῶς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ) Ἀνδρέαν Π. Κοκκινῶν, Πάλλουσαν Καρδίαν (αἱ λύσεις δεσκαί) Φέρε-Δόσε (δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' εἶνε κανεὶς κλοῦσις διὰ τὴν μικρὸν ἔξοδον, μία πληροφορία ἀπὸ 5 ἕως 10 λέξεις, στοιχίζει 50 λεπτά, καὶ μίᾶ φορά καθὲς τὶσιν εἰσπράττει κανεὶς νὰ στέλλῃ θὰ πῆς δὲ εἶνε δύσκολον νὰ στέλλῃ καθ' ἑβδομάδα ἀλλὰ τὸ ξαναλέγω : αὐτὸ ἤθελα, νὰ τὸ κάμω δύσκολον, διὰ νὰ μετριασθῇ ἡ πληθώρα.) Νῆσον τῶν Φαίλων (περσικὰ τὸ μόνον) ἔλαβα τὰς λύσεις) Ἀθραν τῆς Κεραυρίας (ἀν ἐπιμωροῦσα τοὺς παραπονούμενους, ἔπρεπε νὰ τιμωρήσω καὶ σέ, διότι πολλὰκις παρεπονέθης πού δὲν σου ἐδημοσίευσαν πληροφορίας ἀλλ' εἶπέ μου εὐκρινῶς : δὲν θὰ παραποιέσω τότε περισσύτερον, καὶ δὲν θὰ πῆξαν τὸ παχόν, ἀντὶ νὰ θεραπευθῇ;) Ἀνεμῶν τῶν Βουνοῦ (ἡ ὁποία με ἀγαπᾷ πολύ, διότι καὶ ἡ μητέρα της ἦτο ἄλλοτε συνδρομητριά μου, καὶ σκοπεῖται νὰ μου ἐγγράφῃ συνδρομητριά, διὰ νὰ κάμῃ καὶ ἄλλα παιδιὰ εὐτυχῆ ὧ, τὴν εὐχαριστῶ πολύ!) Ταπεινὸ Γλαυκὸ (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου) Κερδοφθὸν Ἐρμῆν (τώρα λοιπὸν πεποιημένα ἐπιστολὴν σου μετὰ τὰς ἐξετάσεις, εὐχαριστῶ νὰ μου ἀναγγέλλῃ εὐχάριστα, ἀλλὰ νὰ μὴ εἶνε γραμμένη με κόκκινη μελάνη — ἅς εἶνε καὶ χαρούμενη, — διότι αὐτὸ τὸ χρώμα βλάπτει πολὺ τὰ μάτια καὶ τοῦ γράφοντος καὶ τοῦ ἀναγινώσκοντος.) Νεραῖδαν τῶν Σπετσῶν (ὁ Ἀναβίας ἐκολακευθὴ πολὺ με αὐτὰ πον γράφεις, τὸ τετράδιον ἐκεῖνο σου ἐστάλην ὅπῃ τὸ Κόκκινον Κρίνον ἤθελε, φαίνεται, νὰ σὺ φανερῶσθαι τὸν ὄνομά σου, ἀλλ' ἐξέχασε νὰ σημειώσῃ συγχρόνως καὶ τὸ ψευδώνυμόν του) Ἄστρον τῆς Ἐρμῆσον (εἶδες δὲ σου ἀπήτησα ἄργότερα) Ἰππότησαν Ἰαπέα (καλὰ τὸ ἐμάντευσα ἔ; φαντάσου ὅμως νὰ μὴ τὸ ἐμάντευα, εἰ πῶσιν δυσχέρειαν δὲ μ' ἐβάλατε, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀμοιβὴ διὰ τοὺς κόπους μου; — εἶς εὐχαριστῶ πολύ) Κνασοῦν Βόσκορον (φαντάζομαι τί ὥραία πού ἐδικοκιδάσατε λοιπὸν μετὰ τὰς ἐξετάσεις, ἡ ἀλληγογραφία ἀρχίζει πάλιν τακτικά; χαίρω πολύ) Ἀστέρα τῆς Ἀγαλλῆς (ἔστειλα ἐκ νέου) ὁ σάκελος, τὸν ὅποιον ἔλαβες κενόν, — μὰ τί ταχυδρομεῖται! — περιεχέει τετράδιον τῆς

Καρίας με τὰς Καμελίαις ἡ τοῦ Σουλίουδ ἡτὴς Καρδίαις, αὐτῶν τῶν δύο σου ἔστειλα τώρα τελευταίως ἐννοεῖται, δὲ ὀφείλεις νὰ καταποῶσθαι καὶ τὸ μὴ λησθῆναι, γράφων δὲ ἐχάθη, διὰ νὰ σου σταλῇ δεύτερον) Ναυαγῶν τῆς Κυρθίας (εἶνε εἰς τὸ 23ον φύλλον βλέπει δὲ πρέπει νὰ ἔχησιν ὑπομονὴν ἕως νὰ ἔλθῃ ἡ σειρά σου) χειρῆσπορος εἰς τὴν ἀδελφῶν σου) Ἐρδοφθὸν Μεσολόγγιον (ἔχει καλῶς) Ἐσομεράλδαν (καλὸ ταξίδι καὶ καλὸν ἀντάμωσιν) Ρήδορ τῶν Σπετσῶν (ἀν τὸ ἤξευρα, βεβαίως δὲν θὰ τὸ ἀνέμερα) ἀλλὰ πού νὰ ὑποθέσω...) Ἄ. Σταμ. (ἴδαν θὰ μου στείλῃς τὴν δεακμὴν, ἐκνὰγραφῆ μου τὰ ψευδώνυμα πρὸς ἔκδοσιν) Πέτρον Α. Βρετόν, (καὶ τὸ δύο Π. Πνεύματα εἶνε ἀπὸ ἐφημερίδας) δὲν εἶσαι δὲ θέλω πρῶτον τῆς ἀδελφῆς σου) Ἰωὸ, κτλ. κτλ.

Εἰς δόσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 7 Ἰουνίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσάχος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἀλ' λύσεις δεσκαὶ μέχρι τῆς 21 Ἰουλίου.

Ὁ γράψας κῆν λέγων, διὰ τοῦ ὀπλοῦ δὲν νὰ γράψωσιν τὰς λύσεις τῶν αἱ διηγησῶμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φανίλλοις, ὅν ἕκαστος περιεχέει 80 φύλλα καὶ ἐκτάται φρ. 1.

502. Λεξιγρμφοσ.
 Ἐγὼ ἤμουν ποτὲ μόντις, πλὴν καὶ σὺ, ἀν καὶ [ἔν εἶσαι,
 Τὸνὸμά μου θὰ μαντεύσῃς εὐκόλα καὶ μὴ λυ- [πῆσαι,
 Ἄρκει μόνον νὰ ἐνώσῃς με ὀλίγην εὐφυῖαν,
 Πρόθεσιν, ἐπιρρημὰ τε καὶ κοινήν ἀντανυμῖαν.
 Φατ λὲ ἀπὸ τοῦ Ἀσπιδωποῦ Ποιτικῶν

503. Συλλαβόγρμφοσ.
 Ἐνα γράμμα τοῦ Ἐλαφῆτου
 Εἰς ἐν ἄβρον ἀν κολληθῆς
 Καὶ εἰς κάποιον μῖα; νήσου,
 Τῶνομα μῖα; ἐνδύου
 Καὶ ἀρχικὰς βασιλίσσης
 Θὰ φαῖν, — γὰρ σὺ κολοῦσιν!
 Ἐστὴλθ ὑπὸ τοῦ Τριπολιμῆου.

504. Ἀναγραμματισμὸς — Τονόγρμφοσ.
 Μικρὸν μέρος γῆς θὰ λάβω, θὰ τὸ ἀναγραμμ- [τίσω,
 Καὶ νὰ γίνῃ σὺ δὲν πρέπει, ὅτι ἐγὼ θὰ σὺν- [ματίσω
 Μὰ τὸν τόνον τώρα βάξω εἰς τὴν ἄλλη συλλαβή,
 Καὶ μὲ πόλις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ μέσον θὰ [προβῇ.

505. Ρόμφοσ.
 Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον σου δίδει τὸ οὐδαί
 Στὸ ἄλλο τὴν μητέρα μου τὴν παιδιὰν θὰ ἴδῃς
 Ἐν τρίτον εἶνε ἐπιθετοῦ ἀπ' τὰ πολὺ κονά
 Τὸ τέταρτον, μου ποταμὸς πού ῥεῖ στῆ Ρωσ- [σίᾳ
 Τὸ πέμπτον εἶνε πόλις τις γνωστὴ στῆ Ἰστο- [ρίᾳ

Καὶ ἔντομον τὸ πέμπτον μου ἀπὸ τὰ βλαπτικὰ

506. Μυστικὰ Ἐρωτήσεσ.
 Ὁ Διδάσκαλος: — Τί μέρος λόγου εἶνε τὸ . . .
 Ὁ Μαθητὴς: — Ἐπίθετον τριγενῆς καὶ τρικατάλητον ὁ . . .
 Ὁ Διδάσκαλος: — Μὰ παιδί μου, ἔχεις λάθο; Ἐπὶ τὸ ἀρσενικὸν εἶνε κοινὸν ὄνομα ἄψου, τὸ θηλυκὸν τῆρας μυθολογικόν, τὸ οὐδέτερον ἑμοσὴ νικητοῦ.

507-509. Συμπληρωσεσ Φράσεων.
 1. Τὸ — ἐπιστάθαι —
 2. — τὸς — καὶ — φέροντας —
 3. — μὲν — ἐπιτέλει — ταχέως τὰ —
 Ἐστὴλθ ὑπὸ τοῦ Ζῆου ἡ Ἄλλοσ.
510-514. Μαγικὸν Γράμμα.
 Τῆ ἀνταλλαγῆ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν

κάτωθι λέξων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσων ἄλλας ἑόσας λέξεις :
 ροῦς, οἶκος, φράς, νομάς, πόλις
 Ἐστὴλθ ὑπὸ Ἐλίτης IV Τριπολιτῆ

515. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων.
 Τὰ ἀρχικά τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξων, ἀποτελοῦν κατὰ σειράν παρομοιωθῆ φράσιν :
 Μῆλλον, θράσος, πρῶτος, διαγράφω, ἐντόπιος, δραστηριότης, λιμνὴ, εὐφυῖς, ἄσματος, γῆρας, περιτός, ἴδιος, κοίτη, ἐγρηγόρει, ἀμαθής, πραγματικότης, ἦντα, ὁμοίος, ἀσχημος.
 Ἐστὴλθ ὑπὸ τῆς Βουκοπύλας τῆς Διόφης
516. Φωνηεντοποίηση.
 πθμ - τ - φθς - λλτ - εν - λθν
 Ἐστὴλθ ὑπὸ τῆς Ἀθήνης τοῦ Σχολοῦ κα
517. Γρόφοσ.

ἔως ἔως ἔως ἔως
 ἔως ἔως ἔως ἔως
 ἔως ἔως ἔως ἔως
 ἔως ἔως ἔως ἔως

518. Μαγικὴ Ἐικόνα.
 Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 189 δημοσιευομένης Μαγικῆς Ἐικόνας.

ΔΥΣΒΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 19 καὶ 18.

180. Ἀραβίφθῆς (Ἄρα - Σέφθῆς) — 181. Ἰργίνεα (Ι, Φ, γε, νή, Δ.) — 182. Ρόθον-κῶδων.
185. ΙΑΣΩΝ **184.** Τὸ τετάρτον τοῦ κατῆ-
ΑΡΗΣ **183.** κατῶ. — 185. Ἐκτά. —
ΣΗΜ **186-188.** 1, Τὰ Μέγαρα.
ΩΣ **2,** Δεῖται εἶνε στοιχεῖο (στῆ
Ν **Κιό), 3,** ὁ Πύραος (πύρος). —
189. ΓΕΡΜΑΝΙΑ (Γαρρία, Ἐβύνη, ΛίΡα,
 ἌγαΜέλιων, δορκὰς, Γαρούνας, Θεσσαλία,
 καρχαρίΔις) — **190.** Ἄρως πρῶτος πᾶς ἀνὴρ
 εὐλευτεῖται. — **191.** Ὁ Ὀδυσσεὺς περιεπλαν-
 νῆθ ἐπὶ δεκά ἐτη.

192. Ἀδοσινία (Α, Βουσινί, Α) — 195.
 Τόμαρις (τὸ, μί, ρίς.) — **196.** ὈΥΡΩ-᾽Ἄρως.
197. Δ **198.** ἘΡΥΒΙΑΔΗΣ
 (ἕβρις, ρίς, βύρα, ἴρις,
 αὐρα, ὄρυς, Ἥστας,
ANNIBAS **199.** Ὁ
ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ **200.** πῶν φθάσει τὸ χεῖρ
 σου μὴν κερμῆς τὸ
 καλῶθι (Ἡ ἀνάγνωσις ἀρχίζει δεξιά, ἐκ τῶν
 κάτω πρὸς τὰ ἄνω, καὶ προχωρῆς περιμετρικῶς.
 — 168-175. Τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ τὸν ΠΑ,
 σχηματίζονται αἱ λέξεις: Πακτωρ, Ἐπαίνον,
 Ἀπαρῶν, Ἰωνῶν, Ἀπαλις, Σπάθ =
 ΠΕΛΙΑΣ. — 174. ΦΟΚΑΙΑ-ΙΝΑΧΟΣ (Ῥ-
 Φις, Πικῶντιος, ἑΚΑΣ, τρΑΧύς, ΚΙΟΣ, Ἀ-
 θρᾶΣτος.) — 175. Στέργα μὲν τὰ παρόντα,
 ζῆτι δὲ τὸ βελτίον. — 176. Δάδει ἂ δει καὶ
 δεσ δεσ καὶ οὐκ ἀκουσθ ἂ μὴ δεσ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 [Ἡ ἴλις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητῆς μας
 λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάστωσ ὄρος 10 λέξων, δημοθὴ καὶ αἱ
 ἀκριβέστεροι 10 πληροφορίας ὅς νὰ ἴδωσ 10 λέξων.]
Παρακαλεῖται ὁ Ἀπόστολος τοῦ Νέστορος
 νὰ ἐπιπέσῃ τῆ Κελαϊδίτορα τὴν ἀκριβῆ
 διευθυνσὶν του καὶ θέλει τὴν καθυποχρῶσει. —
 Κελαϊδίτορα. (Γ - 20)
Πολὺ γραμματῆσμα κατὰλληλα διὰ συλλο-
 γὰς. Διευθυνσῆς : Theodore Sclavo, Brai-
 la (Roumanie). (Γ - 21)
Ο δασὲ Δ' Ἀλασοῦν εὐχαριστεῖ τὴν Ἀσ-
 κισσὰν τῶν Σαλωνῶν διὰ τὸ κομπλι-
 μέντο τῆς 20ῆς ἀπαντήσεως τῶν Μ. Μυστικῶν.
 (Γ - 22)